

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA

34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83177

PODUREDNIŠTVO

34135 Trst, Vicoło d. Rose, 7 - Tel. 414646

Letna naročnina, Italija

Lir 35.000

Letna inozemstvo

Lir 50.000

Zračna pošta inozemstvo

Lir 80.000

Poštno čekovni račun:

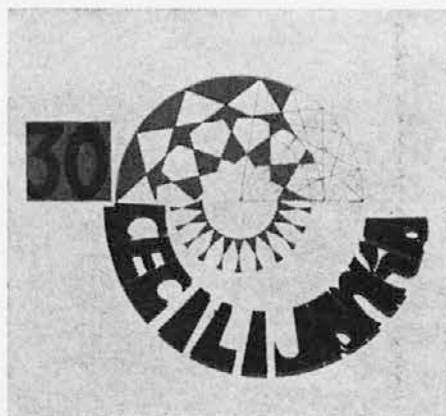
štev. 11234499

Leto XL - Štev. 44 (2023)

Gorica - četrtek, 17. novembra 1988 - Trst

Posamezna številka Lir 1000

Ob trideseti Cecilijanki (1958 - 1988)

Teško je nanizati nekaj ustreznih misli ob taki obletnici, kot jo letos praznuje goriška Cecilijanka. Okrogla obletnica — trideset let — pomeni za glavno goriško pevsko prireditev gotovo lep uspeh. To pa ni le uspeh naše zborovske kulture, ampak tudi celotne naše prosvetne in narodne dejavnosti v drugem povojnem obdobju. Trideset let slovenske zamejske kulturne in življenjske moči priča, da se primorski, posebej goriški Slovenci nocoj predati usodi ali fatalistično kloniti asimilaciji, ki iz dneva v dan nekje skrito grozi ne povsem zaščiteni narodni manjšini. Ne — to ni in ne bo spominsko praznovanje ob zadnji uri ali bližajočem se koncu, to je in bo praznovanje odločne narodne bitke, ki prav s pesmijo svetlo gleda naprej in gre naproti svoji jasno zaščrtani bodočnosti.

Ko je pred tridesetimi leti na skromnih odrskih deskah Marijinega doma na Placuti prvič v obliki tekmovanja zadonela pesem sodelujočih pevskih zborov, gotovo nismo pričakovali, da se bo v bodoče ta zamisel tako lepo razrasla in razvejala. Skozi neštete ovire in težave, pa tudi mimo zasluženega zadoščenja prireditelja — Zveze slovenske katoliške prosvete, ki že od vsega začetka to prireditev izpeljuje in vodi. Nedvomno gre tudi za nesebično delo in trud vseh, ki pri njej sodelujejo — pevcev, zborovodij, ljubiteljev naše pesmi in vseh onih, ki Cecilijanko tako ali drugače spremljajo.

Duša in mentor te prireditve je bil od vsega začetka pokojni prof. Mirko Filej, ki je dal tudi s skupino drugih goriških kulturnih delavcev skoraj istočasno pobudo za ustanovitev Zveze (tudi ta slavi svoj trideseti jubilej). Sam je na vseh prvih izdajah do svoje prerane smrti leta 1962 nastopal na njej z goriškim mešanim zborom Ljube Bratuž. Zato gre njemu prva oddolžitev. Svojo posebno vlogo sta med pokojnimi kulturnimi delavci imela prav gotovo tudi pevovodja in organist Maks Debenjak ter vsestranski prosvetni delavec in pevec Viktor Prašnik. Vsem naša zahvala!

Kaj nam pomeni Cecilijanka? Kakšno vlogo je že od svojega začetka odigrala

v goriškem in sploh v primorskem prostoru?

Primorski Slovenci smo v teku večstoletne zgodovine prav s pesmijo spremljali svoje nelahko življenje in boj za obstanek. Od kmečkih uporov do taborov v dobi narodnega prebujenja pa spet v temni dobi fašistične raznarodovalne politike in preganjanj do osvobodilnega boja in zmage demokracije nad nasiljem — vse to je zlasti slovenski primorski človek vedno povezoval z besedo, pesmijo in glasbo.

Tudi goriška zborovska tradicija kaže prav te poteze slovenskega čutenja in samozvesti, ki jo odražajo sami naši ustvarjalci. Imena Danilo Fajgelj, Hrabroslav Volarič, Marij Kogoj, Vinko Vodopivec, Emil Komel, Ljube Bratuž, Mirko Filej, Mirko Renner, Stanko Jerič — da iz vsake dobe beležimo vsaj po eno — so gotovo začrtala goriški glasbeni, posebej zborovski ustvarjalnosti svoj nenadomestljiv in neminljiv pomen.

Goriška je danes še vedno v ospredju zborovskega in glasbenega dogajanja. Kmalu za prvimi Cecilijankami so se v našem mestu začeli pojavljati drugi, podobni pevski nastopi oz. revije. Tako je nastalo kasneje mednarodno tekmovanje pevskih zborov Seghizzi, tako je začela revija Primorska poje (ki zbira zborove z obeh strani meje), it. Tudi sama Cecilijanka je v kasnejših letih, zlasti v zadnjih izdajah, zadobila nove razsežnosti. Tako so danes lahko pred nami pevke in pevci z Goriške, Tržaške, Beneške Slovenije in Kanalske doline, pa spet z Goriške onstran meje, s Koroške, pa tudi po kak zbor italijanske narodnosti. Res nekaka pevka tribuna Alpe-Jadran! S tem se tudi poudarja vedno večji humani pomen prijateljstva in sožitja na tem našem ozemlju, ki je vedno bolj uprt v Evropo duha in vrednot, v Evropo dežel in narodov.

Naj bi tudi ta jubilej pomenil vedno večji razmah in plodno rast naše pevske kulture in naj še v bodoče ostane verno ogledalo celotne naše skupnosti!

a. b.

Izstopi iz slovenske partije

V Sloveniji je zbudil veliko pozornost izstop iz Zveze komunistov Slovenije dr. Alojza Križmana, rektorja univerze v Mariboru. Izstopil je, ker se ne čuti več domačega v takšni partiji, kot je sedaj. S partijo se pa že dalj časa ni ujemal. Tako je že ob prevzemu svoje službe rektorja na Dnevno univerzo v Mariboru kot prvi in edini Mariborčan javno povzdignil svoj glas proti policijski in sodni represiji nad uredništvom študentskega lista »Katedra« (Teleks). Potem je ob vojaški aferi povedal, da »sistema (partije) ne zanima — ljudje, ampak samo ohranitev oblasti« (Teleks).

Seveda so se ob tako pomembnem izstopu iz partije oglasili partijski-stalinisti, ki jih tudi v Mariboru ne manjka, med njimi sekretar mariborske partije Stane Hadner. Med drugim je dejal, da razume delavca, ki izstopi iz partije, da pa ne razume in ni pripravljen razumeti mnogih, ki že zaradi zvestobe življenjski poti (partiji) tega ne bi smeli storiti. V Mariboru je to storilo že 600 oseb, ki so izstopili iz ZK Slovenije. Neki časnikar pa je zapisal, da kdor izstopa iz partije, ni veliko vreden ne kot človek ne kot Slovenec.

Ce to drži, je v Sloveniji vedno manj »vrednih ljudi in vrednih Slovencev«, saj

se partijsko članstvo topi kot spomladanski sneg. Držalo pa bo, da je marsikak partijec »malo vreden kot človek in kot Slovenec«.

Vprašanje Bojana Brezigarja o slovenski šoli v Špetru

V Špetru Slovenov v Benečiji obstajata dvojezični otroški vrtec in dvojezična osnovna šola za otroke iz nadiških dolin. Pouk se vrši tako, da je en teden v slovensčini dopoldne in v italijanščini popoldne, naslednji teden pa obratno. Šola in vrtec sta namreč celodnevna.

Obe ustanovi se dobro razvijata, a to po zaslugi privatnih ljudi. Le Evropska skupnost za socialne zadeve in kulturo je podprla to šolo z 10.000 Ecuji. Zadnji čas se je vodstvo šole obrnilo na didaktičnega ravnatelja v Špetru s prošnjo, da bi priznal omenjeno šolo, toda didaktični ravnatelj je prošnjo zavrnil. Zato je svetovalec SSK Bojan Brezigar naslovil na deželnega predsednika Biasuttija vprašanje: Ali mu je dogodek znan; ali misli nastopiti, da bi didaktični ravnatelj spremljal svoj odlok; kaj misli storiti deželni odbor v podporo tej edini dvojezični šoli v videmski pokrajini?

Letošnji Dan mrtvih v Sloveniji

V domovini so neposvečeni grobovi, v katerih ležijo komunistične žrtve, začeli buditi vest pri nekaterih pogumnih Slovencih. Tako se je prvič po 43 letih zgodilo, da se je v osrednjem slovenskem dnevniku »Delo« vabilo na sicer skromno komemoracijo v spomin komunističnim žrtvam. Tako je »Delo« 28. oktobra med pismi bralcev objavilo naslednji zapis:

Dan vseh mrtvih

Da bi morija, ki nas deli, se ne ponovila; da lučka vesti, ki še brli, bi ne ugasnila.

S. K.

Na Dan mrtvih, 1. novembra ob 17. uri, se nas bo zbralo nekaj nekdanih borcev NOV in kulturnih delavcev — in še kdo, ki se za to odloči — na ljubljanskih Zalah v gaju pri glavnem prehodu iz starih Zal na nove (v bližini pokopališča italijanskih vojakov), kjer se bomo spomnili tudi tistih, ki so izgubili življenje kot žrtve stalinizma in človeških zmot; vseh nekrivih ali krivih, obsojenih in neobsojenih, ki počivajo v nezaznamovanih grobiščih in grobovih v slovenski zemlji, pa jim ožkost srca in duha okleva priznati pravico mrtvih in javni spomin.

STANISLAV KLEP, Kranj
SPOMENKA HRIBAR, Ljubljana

Dan po Dnevu mrtvih (tako je komunistični režim v Sloveniji preimenoval praznik Vseh svetih) je ljubljansko »Delo« pod naslovom »Cvetje in spomini« s poudarjenimi črkami na prvi strani objavilo naslednje sporočilo o dogodku na ljubljanskih Zalah:

Žrtvam stalinizma in človeških zmot, je bilo napisano na traku venca, ki je po 17. uri ležal na ljubljanskih Zalah pri glavnem prehodu iz starih Zal na nove. Nekaj nekdanih borcev in kulturnih de-

lavcem se je pridružil okoli 200 tistih, ki so se tako prvič po vojni spomnili vseh, ki so ostali brez pravice do zaznamovanih grobov: naj bodo to žrtve povojnih procesov, dachauskih procesov ali pa žrtve, ki so ostale na Golem otoku.

»Zgodovini ni mogoče ubežati, nič ni mogoče za vedno skriti. Zasleduje nas in postavlja vprašanja, na katera človek ne ve odgovora. Ve samo, da ima pravico živeti in umreti in da mu te pravice ne daje nobena oblast, zato mu je ona tudi ne more odvzeti. To je pravica, ki jo človeku daje stvarstvo; ta pravica ni samo naravna, je sveta, in človek, ki v njo ne veruje, ni svoboden. Svoboda je tisoč drobenih stvari, rojena iz solz in krvi«. Tako so zvenele besede potem, ko se je mrak spuščal na Zale, ko so dogorevale sveče okoli venca in na travi. Sledila jim je Lipa zelenela je.

Ne glede na to, ali bo kdo še kdaj vabil na to komemoracijo, od zdaj naprej se bodo ta srečanja odvijala sama in spontano; namenjena vsem, ki so ostali brez pravice do javnega spomina.

Nato pa je Spomenka Hribar kot pobudnica tega častnega dejanja v istem časopisu 5. novembra med Pismi bralcev objavila še naslednje dopolnilo k prejšnjemu poročilu pod naslovom »Cvetje in spomini«.

»Delo« je na prvi strani objavilo informacijo o prvi javni komemoraciji »žrtvam stalinizma in človekovih zmot«, za vse, »ki so ostali brez pravice do zaznamovanih grobov«. »Delo« te žrtve tudi našteje: »naj bodo to žrtve povojnih procesov, dachauskih procesov ali žrtve, ki so ostale na Golem otoku«. Pri tem »naštevaju« so torej izpadle žrtve povojnih množičnih stalinističnih likvidacij (roške, teharske... in druge), ki niso bile žrtve »povojnih procesov«, temveč so bile preprosto likvidirane in tudi ostale brez prave pravice do zaznamovanih grobov — kar je bilo na

omenjeni komemoraciji tudi izrecno povedano.

Prav je, da je »Delo« opozorilo, da ne glede na to, »ali bo kdo še kdaj vabil na to komemoracijo, od zdaj naprej se bodo ta srečanja odvijala sama in spontano; namenjena vsem, ki so ostali brez pravice do javnega spomina« — in to na istem mestu — vse dotle, dokler oblasti ne bodo dovolile dostopa do teh grobov.

Menim, da je bil omenjeni dogodek zgodovinskega pomena, saj smo prisotni s tem, da smo v javni spomin dvignili tudi žrtve stalinizma pri nas, na simboličen način končali sektaštvo med mrtvimi. Tako smo morda bliže spravi s smrtjo in našo polpreteklo zgodovino, pa tudi tistemu, kar pomeni »kulturni narod«, saj je pietetni odnos do mrtvega zadeva srca in duha. »Delo« je z obpavo zapisa o tej žalni slovesnosti ravnalo primerno nalogam in navadam novinarstva, žal pa neprecizno, nedorečeno, zato ga s tem dopisom le dopolnjujem.

ZGOČA VPRAŠANJA SLOVENSKEGA ČASNIKARJEV

4. novembra so se v Radencih zbrali slovenski časnikarji, ki so gostili predsednika ZIS Branka Mikulića ter podpredsednika predsedstva Jugoslavije Staneta Dolanca. Na žgoča vprašanja sta sogovornika morala dati tudi nekaj konkretnih odgovorov Dolanc je dejal, da kredit, ki ga je dobila Jugoslavija od Italije, še vedno niso začeli uporabljati, ker je Srbija blokirala uporabo. Gleda pač na svoje interese. Rdeča nit pogovora z obema pa je bila bližnja gospodarska reforma. Oba sta poudarjala, da bodo pri tej reformi ideološke ovire izredno velike in da bodo reformni ukrepi izredno pretežali državo.

Zaenkrat obljubljene reforme obetajo precej, saj se bo poskušalo v jugoslovansko gospodarstvo in sistem vnesti veliko prvih klasičnega kapitalističnega gospodarstva. Poleg starih okorelih politikov, ki imajo še vedno veliko moč, se vsi še najbolj bojijo socialnih pretresov, do katerih bo ob reformi nedvomno prihajalo, saj bo s strogim uvajanjem tržnih zakonitosti šlo v neusmiljeni stečaj veliko zgubaških tovarn. In kar je najhuje, najbolj sgrubaške so največje tovarne, ki zaposlujejo po več tisoč ljudi vsaka.

OSPORAVANI SODNI PROCES V LJUBLJANI

V Ljubljani se je 4. novembra prvič zbrala posebna komisija, ki je bila formirana pri slovenski skupščini z namenom, da raziše okoliščine in posledice sodnega procesa proti Janši, Borštnerju, Tasiću in Zavrlu. Od predsedstva Jugoslavije kot najvišjega poveljnika vojske zahtevajo, da jim v roku nekaj dni pošlje sporni dokument, na osnovi katerega je potekal proces. Ker so najvišji slovenski politiki Stanovnik, Marinc in Dolanc sporni dokument videli, so jih pozvali, naj tudi sami komisijo seznani z njegovo vsebino.

Casopisje je te dni objavilo odprto pismo obsojenega Janeza Jenše predsedniku slovenskih komunistov Milanu Kučanu, v katerem ga poziva, naj stori glede procesa vse, kar je v njegovi moči. V tem pismu Janša opozarja Kučana, da je predstavniki stranke, ki na svobodnih volitvah s strani ljudstva nikakor ne bi dobila potrebne večine.

Kučan se v svojem odgovoru vede klasično komunistično. Veliko fraz »ter obsodba Bavčarjevega Odbora za varstvo človekovih pravic, češ da bo Odbor kriv, če bo prišlo med Slovenci do politične ločitve. Diferenciacijo pa je povzročil Kučan sam, ko je v svojem odmevnem govoru v Poljčah ostro napadel omenjeni Odbor. V naslednjih dneh mu je sledila ostala čreda komunistov. Komunisti so komunisti. Najprej naredijo znotraj naroda razdor, nato pa za ta razdor obsojajo druge.

R. B.

V. Stenensky

Quo vadis, Jugoslavija?

Celovška mestna hiša je imela v torek 8. novembra zvečer zanimive predavatelje. Okrog 60 ljudi se je zbralo k predavanju pod naslovom »Quo vadis, Jugoslavija?« (Kam greš, Jugoslavija?). Na to aktualno temo sta skušala odgovorjati dr. Walter Pukan, slavist in zgodovinar z Dunaja (sicer Korošec po rodu) in Slavko Fras, do nedavnega predsednik jugoslovanskih časnikarjev in bivši poročevalec »Dela« in »Naših razgledov«.

Predavanje je začel dr. Lukan, ki je poslušalcem predstavil komplicirani sestav narodov v Jugoslaviji in njihovo zgodovino (vsako republiko je analiziral zase). Letos obhaja Jugoslavija 70-letnico ustanovitve države. Omenil je, da je Slovenija že od začetkov bolj podobna zahodno nemški kulturi, medtem ko so Hrvatje živeli pod vplivom italijanske kulture. Danes naj bi v Jugoslaviji govorili 70% srbohrvaški jezik, 8% slovenski, prav tako že 8% albanski, 6% makedonski in 1,9% madžarski (v Vojvodini).

Tov. Fras (sam je rad uporabljal to besedo) je najprej povedal, da naslov zveni preveč tragično in če bi ga postavili pred tednom dni (ne pred dobrim mesecem, ko so tiskali plakate), bi lahko izpadel drugače. Sicer pa je res (in tudi v diskusiji so nekateri to omenili), da po velikem »haloju« in govorjenju ter pisanju o krizi v Jugoslaviji zdaj skoraj ni nič več slišati. »Odločilni« naj bi bili 17. in 18. seja ZK (prva je trajala tri dni, druga samo tri ure). Razlika med njima je bila določba, naj bi Kosovo in Vojvodina dobila omejitve in bila tako močnejše vezana na Srbijo. Torej srbski argument ne more veljati za celo Jugoslavijo. In če bi moral dati odgovor na »Quo vadis«, bi se ta glasil: Jugoslavija gre naprej in stika z ostalo Evropo ne sme izgubiti.

K diskusiji se je oglasilo osem prisot-

nih (več se jih zaradi stiske s časom ni moglo) in postavili so najrazličnejša vprašanja. Odgovori tov. Frasa so bili zanimivi, a tudi izmikajoči (npr. kako da se v Jugoslaviji nekateri lahko vozijo s tako »debelimi« avtomobili, ko pa imajo po drugi strani tako slabe plače?). Priznal pa je, da bo povratek oz. pot nazvrog peljala skozi globoko dolino odpovedi (najbrž predvsem za komuniste) in da jim mora iti pač najprej slabo, da jim bo šlo potem dobro (dobesedno). Potrebnovali bi pravzaprav dva koncepta: enega za razviti del, drugega za nerazvitega (v Sloveniji je izrabljenih samo 63% industrijskih možnosti). »Stolček« bo treba razdeliti tako, da jih bo lahko dobil vsak, ki bo zanje usposobljen (torej tudi brez knjižice...).

Za problem Kosovo je rekel, da ni najvažnejši, pač pa je odločilen za Srbe in Albance. Večina Albancev (in vseh je že več kot poldrugi milijon) se v Jugoslaviji dobro počuti in želi v miru živeti s Srbi. Hočejo pa priti do svojih pravic, saj sestavljajo že 90% prebivalstva na Kosovu. Njihove navade so zelo drugačne od naših in se s silo ne bodo rešile. Imajo tudi največji naraščaj (število otrok pogojuje njihovo vrednost), gospodarsko pa zato padajo vedno nižje, kar ni čudno. Res pa je, da so zelo pridni, so medsebojno povezani in držijo povsod skupaj, le uveljaviti se ne morejo.

Besede tov. Frasa so bile tudi, da izboljšanje krize ne bo šlo tako hitro kot so si pred letom dni predstavljali. Saj bo treba do političnih odločitev priti od spodaj, ne samo prek funkcionarjev — od tega monopola pa ne bo lahko odstopiti. Jugoslavija se bo morala gospodarsko modernizirati in dati mesto tudi zasebnikom — v tem so si Srbi in Slovenci edini —, le za vprašanje Kosova so Srbi sami odločilni.

Viktorju v spomin

Lepo se mi zdi:
na tvojem grobu lučka gori,
krog nje noč leži.

(M. Mazora)

Da, noč leži okrog tvojega groba, že leto bo. Lučko so ti prižgali tvoji dobri prijatelji za Vse svete, blagoslovili tvoj grob in ti zapeli, kakor si ti vsa leta pel drugim. Od groba do groba si jih spremljal na goriškem pokopališču: k Lojzetu Bratužu, k prof. Mirku Fileju, k Emilu Komelu in drugim. Letos so se ustavili tudi ob tvojem grobu. Zapeli so, prižgali lučko, pomolili, kakor si jih ti naučil.

Ob tvojem grobu so se ustavili še drugi, se te spomnili, pomolili. Kako bi se ne, saj si bil prijatelj vsem, za vse si imel vsaj dobro besedo in prijazen nasmeh.

Ob tvojem grobu smo še bolj začutili praznino, ki si jo med nami zapustil: v cerkvi, na koru, v Katoliškem domu ob vajah in nastopih, pri sejah prosvetnega društva, Katoliškega doma, pri upravi Katoliškega glasa. Največjo praznino pa si zapustil v svoji družini. In seveda pri vseh tistih dobrih naših ženicah, ki so se k tebi

tolikokrat zatele.

Priporočamo se ti, da to praznino zapolniš s svojimi prošnjami pri večnem Bogu, kakor jo mi skušamo napolniti z zvestobo do dela, ki si ga zapustil.

Prijatelj

Iz zgodovine doberdobske Kmečko-obrtne hranilnice

Posojilnica v Doberdolu (takrat Kmečka posojilnica in hranilnica v Doberdolu) so 20. aprila 1908 ustanovili domačini, pristajaši Slovenske kmečke stranke, ki jo je tedaj v Gorici vodil odv. Alojzij Franko, isti, ki je leto dni kasneje ustanovil tudi Kmečko banko. Agrarci (tako so jih nazivali pristajaši Andreja Gabrščka ter dr. Antona Gregorčiča, saj so bili v nekaki sredini med dvema strankama) so se obdržali le nekaj let.

Doberdobska posojilnica, na čelo katere je bil izvoljen takratni doberdobski župan Andrej Gergolet-Dac, tajnik pa je bil domači učitelj Josip Brezigar, se je najprej včlanila v Ljubljansko Zvezo zadrug, ki so jo vodili liberalci, nekaj let kasneje pa je iz te Zveze izstopila in se vključila v Gregorčičevo zvezo v Gorici.

Med prvo svetovno vojno se je tudi posojilnica umaknila in zaledje in še dalje poslovala. Vzdržala je fašistični pritisk. Konec tridesetih let je prvega predsednika zamenjal Miha Ferletič-Mihač. V začetku zadnje vojne je bil za predsednika izvoljen Anton Gergolet-Picero. V času njegovega predsednikovanja na 13. sept. 1943 Nemci pridrili v vas ter zažgali županstvo, v katerem je bil tudi sedež posojilnice. Predsednik se je tedaj izselil v Ronke, posojilnica pa je delovala na njegovem domu v Ronkah. Po vojni se je posojilnica vrnila v Doberdolu.

Leta 1947 je bil za predsednika izvoljen Jože Peric-Pirčev, ki je bil tri leta na tem mestu. Leta 1950 je bil za predsednika izbran Jožef Gergolet-Dac, ki je na tem mestu ostal do 1981, ko je vodilno mesto prevzel Andrej Gergolet-Dac, kateri posojilnico vodi še danes. V njej imajo pet uslužbencev, ravnatelj pa je dr. Maks Gergolet.

Prva leta je bil sedež posojilnice na županstvu oziroma na domovih predsednikov. Zatem je bil njen sedež v pritličnem prostoru stavbe, kjer domuje KD »Jezero«. Od 1981 pa je posojilnica v večji stavbi. Ti so pa postali pretni, zato si upravitelji posojilnice prizadevajo kupiti stavbo v središču vasi, kjer bodo imeli več prostora za poslovanje. Največ klientov imajo seveda v Doberdolu, lahko pa poslujejo tudi v sosednjih občinah Tržič, Ronke, Poljan in Zagorje.

Proslava 80-letnice je bila v soboto 12. nov. O tem bomo poročali prihodnjč.

Rupa

Umrl je Ivan Bertol. V četrtek 10. nov. smo se poslovili od našega vaščana Ivana Bertola. Mnogi pogrebevec je pokazala, kako je bil pokojni priljubljen v vasi in okolici.

Pok. Ivan se je rodil v družini kraških proletarcev s številnimi otroki; stanovali so v baraki nad kamnolomom pri Devetah. Po vojni so si otroci s svojo pridnostjo pomagali do boljšega kruha. Ivan se je z družino preselil v Rupo pred kakimi desetimi leti. Družina se je takoj vključila v vaško življenje in pomagala ob vsaki priložnosti.

Pok. Ivan je pel pri zboru Dol-Poljane,

njegov sin Valter pa je pristopil k rupenskem zboru in s svojimi zmožnostmi in novimi idejami veliko pomagal. Sedaj je predsednik zbora Rupa-Peč.

Zeni Cvetki, Valterju ter vsem sorodnikom naše iskreno sožalje.

Podgora

V četrtek 10. novembra smo imeli v župnijski dvorani v Podgori zanimiv kulturni večer z diapozitivi z naslovom »Nekaj strani iz knjige narave«. Predaval je dr. Danilo Čotar iz Gorice.

Dr. Čotar je velik ljubitelj narave in še zlasti gora. Zadnjih 15 let spremlja svoje ture v gore in sprehode v naravo tudi z diapozitivi. Povedal nam je, da jih ima doma približno 6.000, nam pa jih je pokazal 400.

Diapozitive je razdelil v več skupin. Začel je z gorskimi grebeni, vodami; občudovali smo gorske rože in gozdne sadeže, žuželke, ptiče in poslušali njih petje; videli cerkvice in božja znamenja, zasnežene pokrajine, mlake, živali ob njih, življenje v naravi ponoči, ob svitu, podnevi.

Predavanju je sledila zakuska, ki so jo pripravile članice društva. Vsi so odhajali z željo, da bi dr. Čotarja kmalu spet imeli med nami.

Skavtsko slavlje na Jazbinah

V soboto 12. novembra je slovenska goriška skavska organizacija imela pomembno srečanje na Jazbinah. Ob 20. uri so se zbrali v tamkajšnji cerkvi starejši skavti in skavtinja; eni, da naredijo obljube za prestop med rove in popotnice, drugi pa, da temu pomembnemu koraku svojih prijateljev prisostvujejo.

Obred prestopa je bil med mašo po evangeliju. Po vzpodbudnih besedah starešine Maura Lebana so sledile obljube novih roverjev in popotnic. Vseh je bilo 12, deset fantov in dve dekleti iz vseh skavtskih skupin Goriške. Lepo so pripravili sodelovanje pri maši, kot to vedno delajo pri svojih mašah. Skoro vsi so tudi pristopili k obhajilu; tisti, ki so naredili obljube, so prejeli obhajilo tudi pod podobno vina; delil ga je diakon Karlo. Vse je torej bilo kot za izredne priložnosti.

Vendar naj mi dovolijo še skromno besedo. Lepo je, da se zbirajo na skupnih srečanjih in nastopih. Toda naj ne pozabijo, da so pri prestopu, kot roverji in popotnice, sprejeli geslo: Služiti! Komu? Samo skavtski organizaciji? To bi bilo odločno premalo. Naše krščansko življenje mora rasti tudi v povezavi z župnijskim občestvom. Skavtski občestveni duh ne sme ostati le skupinska povezanost, temveč mora prerasti v župnijsko občestvo. Zaradi tega naj se pozna prisotnost skavtov in skavtinj pri vsej dejavnosti v domači župniji. To si želijo vsi župniki.

Pa še nekaj. Pri skavtskih mašah, ki so liturgično dobro pripravljene, je slišati le znane skavtske popevke ob spremljavi kitar. Še lepše bi bilo, ko bi kot slovenski skavti zapeli tudi slovenske mašne in druge pesmi. Saj jih imamo veliko za vse okuse.

Toliko si želi

Sivi medved

40 let Slovenske prosvete v Trstu

Zadnja, 8. številka letošnje Mladike, pri naša spominski članek »Ob 40-letnici Slovenske prosvete v Trstu«. V članku povedo, kako je nastala ta organizacija. »Prosvetno delo v Trstu se je začelo v okviru Slovenske krščanske socialne zveze s prosvetnimi večeri v jeseni 1948. Večeri so bili vsakih 14 dni v dvorani Marijinega doma v ul. Risorta... V maju 1949 je bila v okviru SKSZ na prostem na Repentabru prireditve misterija Slehernik pod režijo Jožeta Dovjaka. Julija meseca pa prav tako na Repentabru prireditve Divjega lovca. Režiral je Vilko Čekuta... V jeseni 1949 sestavi prof. Jože Peterlin program 14 prosvetnih večerov, ki so bili prav tako v ul. Risorta. Kot zaključek večerov je bil 2. julija 1950 veličasten I. Slovenski narodni tabor na Repentabru. Sodelovali so pevski zbori iz Trsta in okolice... z Goriškega in s Koroške.«

Po teh lepih uspehih so organizatorji prosvetnih večerov in prosvetnih prireditev na Repentabru uvideli potrebo, da se prosvetno delo loči od političnega, saj je Slovenska krščanska socialna zveza bila politična organizacija krščansko usmerjenih Slovencev. Tako so spomladaj 1950 resnovali novo organizacijo, ki so jo poimenovali Slovenska prosveta. Sklicali so ustanovni občni zbor dne 13. oktobra 1950, na katerem so izvolili prvi odbor SP; predsednik je postal Jože Podobnik, podpredsednik Jože Peterlin; v odboru je bilo še 13 drugih oseb iz Trsta in okolice. Slovenska prosveta je bila namreč zamlajena kot krovna organizacija za vso Tržaško.

Prosvetno delovanje med katoliškimi Slovenci na Tržaškem ima svoj začetek leta 1948 s prosvetnimi večeri, ki se še danes vršijo v ul. Donizetti, kjer je Slovenska prosveta med tem časom dobila svoj stalni sedež. Najtesneje je pa začetek SP povezan s prof. Jožetom Peterlinom, ki je bil njena duša in pogonski motor vse do svoje prerane smrti.

Hvaležnica pri Sv. Justu

Srečanje z škofom Bellomijem v katedrali sv. Justa za zahvalno nedeljo je v nekaj letih postal priscrčen običaj, ki privabi k občestvenemu praznovanju lepo število Slovencev iz mesta, predmestja in okolice. Letošnja zahvalna maša je bila v nedeljo 13. novembra in je potekla v znamenju ljudskega mislijo.

Če je človek prežet z občutki hvaležnosti do Boga in soljudi za vse, kar preje-

Stoletnica Ciril - Metodove šole

Tržaški Slovenci se pripravljamo na veliko slavlje — praznovanje stoletnice Ciril-metodove šole, ki jo je ustanovila Družba sv. Cirila in Metoda. To je bila prva slovenska šola v Trstu.

Družba sv. Cirila in Metoda je ustanova-

Zahvalnica v Štandrežu

O sv. Martinu so po naših vaseh lepi obredi in slovesnosti, ki so tesno povezani s kmečkim značajem krajev in poljskimi pridelki. Gre za dan zahvale, ko se kmetovalci in tudi drugi zberejo najprej v cerkvi k zahvalnemu obredu, nato pa še na trgu pred božjim hramom, kjer so običajno razstavljeni kmetijski stroji in sadovi zemlje. V Štandrežu je ta tradicija že zelo stara, še vedno pa ohranja svojo bogato značilnost in priljubljenost.

Zahvalna nedelja je bila 13. novembra s slovesno sv. mašo, nato pa še s kulturnim programom na trgu sv. Andreja, kjer je štandreška mladina pod vodstvom Elvire Chiabai lepo zapela nekaj pesmi. Domači župnik je blagoslovil stroje in pridelke, nakar so člani domačega Kmečkega društva delili med številne prisotne blagoslovljen sirkov kruh in vino. Trg je krasil tudi bogato naložen voz z razno zelenjavo in drugimi pridelki. Na njem se je letos šopiril tudi čeden puran, ki je, poleg vrzote, simbol Štandreža.

Večer prej pa je PD »Štandrež« priredilo veselo martinovanje, na katerem ni manjkalo ajdove polente in drugih dobrot, za kar so poskrbele spretnke kuharice. Lucijan Kerpan, Damjan Paulin in Viktor Selva so z diapozitivi prikazali pomembnejše dogodke v domačem kraju v zadnjem letu in razne društvene izlete v poletnem času.

ma od jutra do večera, potem tudi laže stopi v stik z Bogom in občestvom. Tako razporedenje se je prelivalo iz srca v srce v častitljivi katedrali.

G. Jožko Gerdol nas je lepo uvažal v poslušanje božje besede. Sveto liturgijo so še posebej povzdignili pevci iz Trnovca v Ljubljani, ki so bili ves dan gostje našega mesta. Petje na koru se je lepo prepletalo s petjem svetovanskih otrok, ki so prepevali na stopnišču prezbiterija.

Skavti v kroju so se razvrstili v srednji ladji za sprejem g. škofa, ki je pristopil k oltarju v spremstvu nekaterih naših duhovnikov. Skavti so med mašo tudi izrekli zahvale in prošnje.

Posebno ganljiv je bil prizor naših mož, žena in otrok, ki so prinašali pred oltar sadove in pridelke kraških vrtov, njiv in vinogradov. Gospodinje so napekle tudi nekaj pinc, ki so skupaj s sadeži in cveticami krasile oltar.

Skofova pridiga je bila naslovljena naši slovenski narodni skupnosti, ki je včlenjena v tržaško krajevno Cerkev. Slovenska manjšina je obogatitev naše krajeve Cerkve; probleme, ki konkretno nastajajo, pa moramo znati reševati skupaj z večinsko skupnostjo. Škof je opozoril na nevarnost mlačnih kristjanov. To je nevarnejše od samega nasprotovanja. Življenje kristjanov mora biti brez kompromisov in pristno. Zaskrbljujoče je dejstvo, da zadnja leta občutno pada število dejavnih kristjanov.

Ljudski misijon bo za nas priložnost, da obnovimo našo gorečnost in se odpremo Kristusu, ki more tudi našo nezvestobo spremeniti v novo duhovno pomlad.

S. G.

***

Vprašala bi, zakaj se ne oglašijo zvonovi sv. Justa, ko prihaja k naši maši g. škof. Ob drugih priložnostih za slovesne maše, ko prihaja škof, vedno zazvonijo vsi zvonovi. Pri naših pa že nekajkrat opažam, da molčijo. Zakaj?

F. V.

Ssk o novem političnem položaju na Tržaškem

Pokrajinski svet Slovenske skupnosti v Trstu je na seji 9. nov. po poročilu političnega tajnika Hareja razpravljal o trenutnem političnem in upravnem položaju na Tržaškem. Ugotovil je predvsem, da se je na pobudo socialistov in ob sodelovanju DC ter ostalih italijanskih sredinskih strank prekinilo obdobje, ki je trajalo nad 20 let in za katerega je bilo značilno

Bazovica

Leta 1964 je naša župnija zgradila Mladinski dom in ga poimenovala po velikem dobrotniku slovenskega naroda: Antonu Martinu Slomšku. Od takrat imamo vsako leto Slomškovo proslavo, da vedno bolj spoznamo in cenimo vrednote, ki jih je z zgledom in besedo neprestano polagal v slovenska srca. Ne moramo pozabiti proslave ob 120. obletnici Slomškove smrti, ko je bil tri dni pri nas mariborski škof F. Kramberger, ki je priredil pri nas tudi razstavo spisov in knjig našega vzornika. Takrat smo poslali sv. očetu Janezu Pavlu II. prošnjo za razglasitev škofa Slomška za svetnika. Nad 300 podpisov smo nabrali v ta namen.

Veseli bomo, ko pride k nam iz Rima dr. Jezernik, ki se tam zavzema za Slomškovo zadevo.

Veseli bomo, če se bodo naši ljudje iz Trsta in okolice udeležili proslave, ki bo gotovo veliko dobrega nudila prisotnim.

V sredo 9. nov. zvečer se je z nami srečal p. Gabrijel Recek iz Celja. Ta bo vodil pri nas misijon prihodnje leto. Pogovarjali smo se o namenu misijona, o poteku in zlasti o pripravi za ta važni dogodek. Obljubil nam je, da bo obiskal našo župnijo v adventu in se srečal z verniki pri nedeljski maši.

Slikar Edi Žerjal je že pripravil slike za barvna okna v naši župnijski cerkvi. Predložili jih bomo uradu »Belle arti« in škofiji, da dobimo čimprej dovoljenje za to izredno delo. Poleg sv. Marije Magdale, naše zavetnice, in zavetnikov Gropade in Padrič bo na častnem mestu tudi škof Slomšek. Dobri ljudje so že začeli prinašati svoje prispevke za delo, ki bo veliko stalo.

Rajonski sveti

Potem ko je prišlo do izvolitve tržaškega občinskega in pokrajinskega odbora z izključitvijo predstavnikov Slovenske skupnosti, so se sestali tudi rajonski sveti. Doslej so izvolili predsednike v osmih rajonskih svetih. Med temi je tudi Slovenec Zorko Spetič, ki bo predsedoval svetoivanskemu sosvetu kot predstavnik PSI.

Brez predsednika so še štirje sosveti, med katerimi je tudi rajonski svet za Vzhodni Kras in rajonski svet za Zahodni Kras.

Nova razstava v Tržaški knjigarni

V galeriji Tržaške knjigarne so tudi to sezono začeli z razstavno dejavnostjo. Po nedavnih razstavi Demetrija Ceja, so organizatorji tokrat dali prostor na voljo dvema italijanskima slikarjema iz Ligurije. To sta Giuseppe Saturno in Giuliano Tomaino. Na odprtje razstave je prišlo veliko ljudi zaradi napovedanega nastopa znanega italijanskega pisatelja Maria Soldatija. Resnici na ljubo pa nekatere njegove ne ravno posrečene izjave niso izpolnile pričakovanja občinstva.

Odbor za proslavo 100-letnice

Z GORIŠKEGA

Počastitev Petra Butkoviča-Domna ob stoletnici rojstva

Letos v maju so zlasti mladi člani KD Sovodnje sprožili pobudo, naj se primerne počasti obletnica rojstva zaslužnega domačina duhovnika Petra Butkoviča, ki se je kot ugankar podpisoval Domen. Pobudo je osvojila občinska knjižnica ter dala svoje pokroviteljstvo, člani društva pa so se lotili iskanja Butkovičevih del po raznih arhivih ter zbirati pričevanja še živečih domačinov.

Iz vsega tega je nastal recital »Vse bi dal v teh majhnih dneh«, ki sta ga pripravili Alenka Florenin in Sonja Pelicon. Vseboval je odlomke iz Domnove poezije in proze, vmes pa so bili pevski vložki in recitacije. Franjo Rojec je prispeval za omenjeni recital pesem »Domen«, prof. Stanko Jeričio iz Gorice je uglasbil Domnove pesmi »Našim srcem vstajenje«, »Majnikovi Kraljici« in »Križani«, Marinka Lasič pa pesem »Sveta gora«.

Proslava je bila v petek 4. novembra v Kult. domu v Sovodnjah. Občinstvo je do kraja napolnilo dvorano. Med gosti je bila tudi skupina članov ugankarskega kluba »P. Butkovič-Domen« iz Ljubljane, ki so v jutranjih urah obiskali sovodenjsko osnovno šolo, poimenovano po Butkoviču. Vse prisotne je na začetku pozdravil predsednik KD Sovodnje Slavko Tomsič.

Recital se je pričel z Rojčevo pesmijo »Domen«, ki jo je podala Vilma Butkovič. Začenja se: »Že sto let je mimo in že pojava sled. Nemo priča čas, kako malo nam dano je živeti.«

V spletu pesmi in recitacij (izvajali so jih še Valentina Milocce, Vesna Tomsič, Tanja Hmeljak in Marko Rojec ter učenci 5. razr. ons. šole) je ženski zbor Sovodnje pod vodstvom Rezi Češut med drugimi pesmimi podal Marinke Lasič »Sv. gora«, Sovodenjska dekleta pa pod vodstvom Sonje Pelicon omenjene Jeričeve skladbe.

Iz recitacij je izžarevala ljubezen Domna do matere od rane mladosti do poznih dni življenja; potem težko obdobje med obema vojnami, ki je ogrozilo naš materni jezik. Recitatorji so tudi podali spomine domačinov Jožefa Češute, Franja Rojca in Nade Hmeljak, povezane z Domnom.

Na koncu se je nečak pokojnega prof. Dragotin Butkovič organizatorjem in nastopajočim zahvalil za trud in poštrevnost, ki so ju vložili v prireditve. Zaključil je, da je njegov stric v onstranstvu vsega tega vesel kakor »vi in jaz«.

Recital je tudi posnela ekipa radia Trst A in ga oddajala v sredo 9. novembra.

Remo Devetak

Šport

Bassano - Olympia 1 : 3

(15 : 6, 13 : 15, 10 : 15, 9 : 15)

Odbojkarji goriške Olympie C1 so tokrat poskrbeli za lep uspeh. V Bassanu so nadvladali do tedaj še nepremagano moštvo. Izgubili so prvi set, saj so zgrešili kup servisov. V drugem setu so pa pokazali, kaj znajo: učinkovit blok, močni udarci in pravilni servisi so tako spravili nasprotnika v težave. Tretji set so prav tako dobili. V zadnjem setu so domačini spremenili postavbo in s tem skušali ustaviti prodor beloplavh, a brez uspeha. Veselje v telovadnici je bilo nepopisno, še bolj zato, ker so se pridružili tudi goriški navijači, ki so tudi ob tej priložnosti sledili ekipi na težkem gostovanju.

Za Olympio je to druga zmaga v gosteh, še vedno pa so brez poraza, saj so v prejšnjem kolu počivali. Ostale tekme so se v glavnem zaključile s pričakovanimi rezultati. Tako je npr. Nova Gens iz Novente doma klonila proti Badii. Sobotni nasprotniki Goričanov bodo tako prišli v Gorico po porazu in bodo zato toliko bolj motivirani za zmago.

LO STUDIO OTTAVIANI

v sodelovanju z zlatarno

VIRGILIO BRATINA

Florian Bratina & C., s.n.c.

Corso del Popolo, 28 - Tržič

razstavlja predmete v srebru in zlatu v

SAM HOTELU

Monfalcone, via Cosulich, 3

Razstava bo slovesno odprta v soboto 19. novembra od 16. uri. Odprta bo še 20. in 21. novembra nepretrgoma od 9. do 19. ure.

Vstop prost.

25 let katoliškega tednika

Goriški katoliški tednik »Voce Isantina« obhaja 25-letnico; začel je namreč izhajati leta 1964. Ureja ga duhovnik Renzo Boscarol, dinamičen in plodovit časnikar. Ob njem je krog sodelavcev, ki list bogatijo s članki in zlasti s poročili iz vasi v Furlaniji. Zaradi tehtnosti in kritičnosti do problemov se odlikuje C.M. (Celso Macor).

»Voce Isontina« je škofjski tednik, zato do neke mere odgovoren cerkveni oblasti, vendar samostojen in neodvisen od vseh strank, tudi DC. V uvodniku je zapisano: »Edina garancija, ki jo zahtevamo zase in za druge, je svoboda in pogum. Nima mo darov, da bi jih dajali, in ne nepogrešljivih receptov; prijateljem rajši povemo trde in težke resnice. Pričakujemo pa enako ravnanje in spoštovanje v široki paleži informativnih sredstev, ki tako malo poznajo kritiko in težijo k "mirodolstvu", s časopisi in časnikarji navajenimi, da se ližejo mogočnejem in iščejo njih varstvo.«

Našemu soborcu za resnico in pravico, tedniku »Voce Isontina«, naše čestitke in voščila ob lepem jubileju. Da bi še naprej vztrajal na izbrani poti!

11. decembra konferenca SSK

V nedeljo 11. decembra bo v novem športnem središču v Vižovljah celodnevna programska in organizacijska konferenca Slovenske skupnosti. Prireja jo deželno tajništvo, vabljeni pa so vsi strankini izvoljeni in imenovani predstavniki, člani vodstvenih organov sekcij, mladinskega, pokrajinskega in deželnega vodstva ter aktivisti.

To bo uvod v obdobje strankinih kongresov, predvsem pa priložnost za temeljito »pospravo« junijskih volitev, razgovor o organizacijskih progledih in razmišljanje o sedanjem družbenem in političnem trenutku ter o nalogah, ki jih nalaga slovenski stranki.

OBVESTILA

V Centru Stella Matutina v Gorici bo v torek 22. nov. ob 20. uri p. Marko Rupnik nadaljeval z »Lectio Divina«, tj. z branjem in razlago evangelija po Marku.

Zgodovina in didaktika zgodovine bo skupna tematika predavanjem, ki jih v novembru in decembru prireja Institut za socialno in cerkveno zgodovino ter Institut za zgodovino univerze v Trstu. Predavanja bodo vsak petek ob 17. uri v predavalnici bivšega bogoslovnega semenišča; vhod iz Semeniške ulice. Predavali bodo predvsem profesorji tržaške in videmske univerze. Vstop prost.

Dogovor med Italijo in Avstralijo glede pokojnin. Vladi Italije in Avstralije sta sklenili dogovor glede pokojnin delavcev. Glavne točke so: upokojenec ima pravico do združitve delovne dobe v Italiji in Avstraliji; prispevki se sešetejo; pokojnino lahko uživa v Italiji ali v Avstraliji. Za pojasnila in prošnje naj se zainteresirani obrnejo na sindikalne urade.

Sestre Zavoda sv. Družine se iskreno zahvaljujejo Kmečkemu društvu iz Standreža za velikodušni dar v lep zelenjavi ob zahvalni nedelji. Enako hvaležnost izražamo darovalcem iz Rupe-Peči in Sovodnj.

Slov. Vincencijeva konferenca v Trstu vabi k maši za duhovne poklice, ki bo v četrtek 24. nov. ob 17. uri v cerkvi pri Sv. Jakobu.

V cerkvi Marije Velike (Santa Maria Maggiore) v Trstu bo v ponedeljek 21. nov. ob 16. uri na praznik Matere božje zdravja maša za slovenske vernike.

V mali dvorani Kult. doma v Trstu bo v sredo 23. nov. ob 20.30 predaval pesnik Ciril Zlobec o temi: Duhovnost pri Slovencih danes.

SSG v Trstu predstavi igro Franca Brusatija »Galantni pogovori« v četrtek 17. nov. ob 16. uri red I in v petek 18. nov. ob 20. uri red K.

Dr. Maksimilijan Jezernik bo v ponedeljek 21. nov. govoril na učiteljski A.M. Slomšek v Trstu, zvečer pa v Društvu slov. izobražencev v ul. Donizetti 3.

ZVEZA SLOVENSKE KATOLIŠKE PROSVETE - GORICA

CECILIJANKA '88

30. REVIIJA GORIŠKIH PEVSKIH ZBOROV

ob sodelovanju zborov iz Furlanije-Juljske Benečije, Slovenije in Koroške bo v Gorici v deželnem Avditoriju

V SOBOTO, 19. novembra ob 20.30

V NEDELJO, 20. novembra ob 16. uri.

V petek 25. novembra ob 20.30

celovečerni koncert ansambla narodno zabavne glasbe

»LOJZE SLAK«

Prireditve bo v Kulturnem domu v Gorici, ul. I. Brass 20. Predprodaja vstopnic v Kult. domu, tel. 33288.

V zimski sezoni oddamo počitniško hišo opremljeno za 8 oseb na Starem Vrhu nad Škofjo Loko, oddaljeno 5 minut od smučišča. Informacije Tušek, Radovljica, Cankarjeva 30, tel. 00386474921

★

DAROVİ

Ob prvi obletnici smrti nepozabnega in nenadomestljivega Viktorja Prašnika žena Mirjam daruje po 100.000 lir za zbor M. Filej, za Katoliški dom, za Sv. goro, za cerkev sv. Ivana v Gorici in za misijonarja Ludvika Zabreta v Indiji, njegovega dobrega prijatelja.

Za Katoliški glas: Anton Bak 10.000; Alma Succo namesto cvetja na grob staršev Kristine in Karla Jakoničiča 20 kanadskih dolarjev; P. S. 50.000 lir.

Za Katoliški dom: V.J.D. 1.000.000; P. S. 50.000 lir.

Za cerkev v Nabrežini: Rebula 50.000;

A. Pahor 90.000; Ema Adamič 15.000; Terčon 10.000; Semec 10.000; Križmančič 10.000; Lukman 10.000; Ferlat 5.000; Micheli 10.000; Zidarič 5.000; dr. Silla 70.000; Cattonar 20.000; Godnič 10.000; Pastore 40.000; Toffolutti 5.000; Uršič 40.000; Pertot 5.000; Volpi 20.000; Devescovi 50.000; Terčon 100.000; Milič 40.000; Floridan 10.000; Caharija 10.000; Slavec 40.000; G. J. 20.000; bolniki 30.000; Kodrič 35.000; Garetti 10.000; Venier 15.000; dr. Biasi 70.000; Godnič-Jazbec 100.000; Romano Falconi 100.000; v spomin predragega moža Carla Verrija daruje žena Vera 100.000 lir.

Za cerkvico v Cerovljah: člani ACM iz Gorice 760.000 lir.

Za Vincencijevo konferenco v Trstu: M. S. 50.000; F. P. 50.000 lir.

Za obnovo Marijinega doma v Rojanu: N. N. 150.000 lir.

V spomin na pok. Marijo Abram: Pina in Marija Glavič za Marijin dom, ul. Risorsa v Trstu 30.000 lir

V Kulturnem domu v Gorici

v ponedeljek 21. novembra ob 20.30

VTISI V DIAPOZITIVIH

(Brazilija, Andske dežele, Filipini, Afrika)

Posredujejo: M. Klanjšček, S. Lutman, R. Butkovič, R. Petejan, M. Jarc, I. Sirk, I. Juren, E. Gergolet. Prireditelj večera je SMReKK.

BANČNE
NOVOSTI
ZA UPOKOJENCE
S TEKOČIMI
RAČUNI

**VARNA
POKOJNINA**

Banca Agricola
Kmečka banka
Gorica

Radio Trst A

Sporod od 20. do 26. novembra 1988
Nedelja: 8.30 Kmetijski tednik. 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 9.45 Pregled slov. tiska v Italiji. 10.10 Mladinski oder: »Fek«. Pravljičja. 11.45 Vera in naš čas. 12.00 Narodnostni trenutek Slovencev v Italiji. 14.10 M. Uršič: »Dogodivščine...« 14.50 Sport in glasba.

Ponedeljek: 8.10 Spomini na Alberta Rejca. 10.10 Koncertni in operni spored. 12.00 O ljubezni v književnosti. 12.40 Mešani zbor Milan Pertot iz Barkovelj. 13.20 Gospodarska problematika. 15.00 Cervantes: Don Kihot. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Komorna skupina Gallus Consort. 18.00 Kmetijski tednik.

Torek: 8.10 Svet Boga - Bog sveta. 10.10 Koncertni in operni spored. 12.40 Mešani zbor M. Pertot iz Barkovelj. 13.20 Od Milj do Devina. 14.10 Otroški kotichek. 14.30 Iz Benečije. 15.00 Cervantes: Don Kihot. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Komorna skupina Gallus Consort. 18.00 M. Uršič: »Dogodivščine...«

Sreda: 8.10 Narodnostni trenutek Slovencev v Italiji. 10.10 Koncertni in operni spored. 12.00 Zdravniška posvetovalnica. 12.40 Moški zbor F. Venturini od Domja. 13.20 Na goriškem valu. 14.10 Govorimo o glasbi. 15.00 Cervantes: Don Kihot. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Wieland Kuijken (viola da gamba) v repentaborski cerkvi. 18.00 Spomini na leto 1968.

Četrtek: 8.10 Svet Boga - Bog sveta. 10.10 Koncertni in operni spored. 12.00 Debelost in akupunktura. 12.40 Moški zbor F. Venturini od Domja. 13.20 Nediški zvon. 14.10 Dvignjena zavesa. 15.00 Boris Pahor: »Nomadi brez oaze«. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Zbor Città di Parma. 18.00 Iz arhiva Ciril-Metodove šole v Trstu ob stoletnici ustanovitve.

Petek: 8.10 Pogled v restavratsko delavnico. 10.10 Koncertni in operni spored. 12.40 Mešani zbor Primorec-Tabor iz Trebč in z Opčin. 13.20 Od Milj do Devina. 14.10 Otroški kotichek. 14.30 Goriški razgledi. 15.00 B. Pahor: Nomadi brez oaze. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Glasbena kronika s Hrvaškega. 18.00 Kulturni dogodki.

Sobota: 8.10 Kulturni dogodki. 10.10 Koncertni in operni spored. 12.00 Koncert za srce in orkester. 12.40 Mešani zbor Primorec-Tabor iz Trebč in z Opčin. 14.10 Glas od Režije. 15.00 Drugi program. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Violinsko tekmovanje Lipizer v Gorici. 18.00 Goethe: »Ifigenija na Tavridie«.

DAROVİ

Za Marijin dom pri Sv. Ivanu v Trstu: Ema Adami ob rojstnem dnevu 100.000; Marica v spomin g. Petra Sorlija 100.000 lir; ob 20. obletnici smrti Marija Nerija daruje žena Marčela z družino 100.000 lir.

Za obnovo cerkve na Opčinah: N. N. 250.000; Sonja Mahnič-Sajn 50.000; Eda in Vinko v spomin na Pepko Malalan, starše Livije Sosič in Celesteja Dančua (za popravilo orgel) 60.000; druž. Abbrescia ob krstu sinčka Marka 20.000; N. N. (za nove lestence in drugo) 300.000; Paola Leonori ob krstu malega Pavla 100.000; Zora Hrovatin (za ogrevanje cerkve) 25.000; N. N. 20.000 lir.

Za barvna okna v cerkvi v Bazovici: N. N. 20.000, družina Stopar v spomin mame Danice Veršič, sestra Danica Jelušič v spomin brata Francija 50.000, Vida Renčelj v spomin dragih staršev 20.000, N. N. iz Gročane 10.000, Magda Rebula namesto cvetja na grobove svojcev 20.000, N. N. 25.000, Danica Tomažin 30.000, Igor in Tanja Grgič iz Padrič (za okno sv. Cirila in Metoda) 30.000, družina Stinco v spomin očeta dr. Giuliana 50.000, N. N. 10.000, Antonija Križmančič, Gropada (za okno sv. Roka) 40.000 lir.

Za cesto na Sv. goro: N. N., Trst 50.000 lir.

Za s. Zoro Škerlj: Vipavka 300.000 lir.

Za slovenske misijonarje: druž. Simčič, Trst v spomin na J. Ozbiča 50.000; Sv. Ivan, Gorica 750.000; K. K. 100.000; I. F. 50.000; N. N. 2.450.000 lir.

Za misijonarja Klemena Stolcarja na Madagaskarju: Slovenci, ki se zbirajo k slovenski maši v Ronkah 120.000 lir.

Za misijone: Marija Fabijan 50.000 lir. Vsem podpornikom našega lista Bog povrni, rajni pa daj večni pokoj!

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski oglasi in osmrtnice 500 lir, k temu dodat 19% IVA.

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo